

Εξαρνός ἔστι, μὴ δὲ ἰδεῖν με πώποτε.
 Ἡν δὲ εἰς ὠδὴν πλῆγ' αὐθροπον εἰσελθὼν τύ-
 χω,
 Πόρνας καὶ κύβοισι ὠδὴν βεβλημύθη,
 Γυμνός δὲ εὐαζ' ἐξέπεσον ἐν ἀκαρέϊ χροῶ.
 Χρ. Μερίου γδ ἀνδρὸς οὐκ ἐπέτυχες πώποτε.
 Εγὼ δ' ἐγὼ τῆς ἔσπου πῶς εἰμ' αἰεὶ
 Χαίρω τε γδ φειδόμενος (ὡς εἰδεις ἀνὴρ.)
 Πάλιν τ' ἀναλῶν, ἠνίκ' αὐτοῦτου δέη.
 Ἀλλ' εἰσιώμην, ὡς ἰδεῖν σε βούλομαι
 Καὶ πῶ γυνάμην καὶ τὸν υἱὸν τὸν μόνον,
 Ὅν ἐγὼ φιλῶ μέγιστα μετὰ σέ. Πλ. Πείθο-
 μι.
 Τί γδ αἴ τις ἐχ' ὡρὸς σέ ἄλνηθ' ἰδέσθαι

A Negat ille habere, ac ne vidisse me quidem
 Aii: sin ad prodigium hominem diuertero:
 Scortis, & aleis obiectus, temporis
 Memento, nudus illinc protrudor foras.
 CH. Mediocrem hominem nactus es huc usque
 neminem:
 At ego tali ingenio sum prae datus: lubens,
 Si quisquam alius, mea comparco: rursum, ubi
 opus est,
 B Sumptus facio, sed eatius intro: nam volo,
 Vt te uxor uideat, & gnatus meus
 Quem, post te, amo maxime. PL. Credo facil-
 lime
 CH. Cur enim aliquis, quae vera, tibi non indices?

Σχόλια. Παραπλήγῃα.] ἀφρονα. μωρόν. δὲ τὸ τῆς
 κρουμάτων τῆς δευτεροκλιτικῆς ἑναρμονίᾳ λυεῖσθαι.
 ἀληθῶς γδ ἡ ἀσωτία ὡδὴν πεπληγμένην ἔστι δέξοινα.
 GERARDVS. Παραπλήγῃα.] ὠδὴν πλῆγῃα
 significat perperam & incite percutio. Compe-
 tit hoc verbū propriè in eos, qui fides nulla nec
 arte, nec iudicio ullo pulsant, propterea que di-
 scordes edunt sonos & obstreperos. Dicitur με-
 τροφοικῶς de iis qui discinctè & profusè. i. non
 personarum, non temporis, non loci adhibita ra-
 tione rem suam dilapidant & abliguriunt. Ho-
 rum certè mentem ὠδὴν πεπληγμένην ἔστι, nemo
 sanus negarit: nam in Lyra quod fides & chordæ
 sunt, hoc sunt in animo, iudicium & ratio. πόρ-
 ναισι καὶ κύβοισι, πόρνας καὶ κύβοις. Scorta corpus
 primum exuccum & debile, deinde oculos ina-
 nes reddunt. Alea rem quadoque vniuersam ia-
 ctui vni, & fortunæ solius temerariæ committit
 arbitrio. ὠδὴν βεβλημύθη temere & inconsidera-
 te expositus. ὠδὴν βεβλημύθη est ὠδὴν βάλλωμαι.
 γυμνός. Plutus sibi assumit, quod prodigis, libidi-
 nosis, & aleatoribus contingit. ἐξέπεσον, præteri-
 to vitur loco præfētis, vt quàm citò foras emit-
 tatur, ostendat. Ab auaro vix exceptus recondi-
 tur, à prodigo vix exceptus eiicitur. Mediū hac
 in re laudabile.

του τῆς τρόπου, his sum moribus, non pro modico
 tempore autem, sed αἰεὶ. quoniam oportet virtu-
 tem esse constantem: nec liberalis est, qui semel
 & iterum se præstitit liberalem.
 Σχόλια. Πῶς εἰμ' αἰεὶ.] τὸ πῶς, θαυμαστικόν ἔστι.
 θαυμάζει γδ αὐτὸν ὡς αἰεὶ ποτε σύμμετρον ὄντα. μέλει
 ἢ λέγει ἀνδρὸς, τῆς δευτεροκλιτικῆς ἑαυτὸν τῆς λέξεως.
 GERARDVS. Πῶς,] aduerbium θαυμαστι-
 κόν, nescio quo modo, sibi ipsi placet, se ipsum,
 suosque mores vsque adeo τυμμετείους, demira-
 tur.

Σχόλια. ἐν ἀκαρέϊ.] πεποιήται ὡδὴν ἄτμητον
 ἔχοντος. ὡς καὶ τὸ κείρομαι περιχός. ἀκαρὲς τὸ ἄτμητον.
 ἀλλ' ὡς, πᾶν ἐλάχις, ὃ οὐχ οἶόν τε δευτεροκλιτικῆς ἔστι τὸ βρα-
 χύτατον τῆς λέξεως. πεποιήται δὲ δὲ τὸ τῆς μικρῶν τευχῶν
 τῆς δευτεροκλιτικῆς μὴ δυναμῶν καρῆναι. ἀλλ' ὡς, ἐ-
 πὶ ῥῆμα τὸ ἀκαρῶς, ἀφ' ἑ τοῦ ἀκαρῶς ἐπιρρηματικὸν ὄνο-
 μα. ὅπερ δὲ πᾶσι φασὶν ἐκείνοι δι' ἀσωτίαν γυμνούμενοι,
 τῆτο εἰς αὐτὸν ἐπήγαγε.

D Σχόλια. Φειδόμενος.] ἀρετῆς γδ ὅτι πᾶς δέοντι
 κληρῶ ἀρμοζομένως καὶ φειδόμενος καὶ δαπανᾶν. ἠνίκ'
 ἂν τούτου δέη.] τὸ ἠνίκ' ἂν τούτου δέη κοινῶς λάμβανει,
 καὶ πρὸς τὸ ἀναλῶν καὶ τὸ φειδόμενος.
 GERARD. Τούτου δέη.] dictū est hoc δὲ κοινῶς,
 nam ad vtrumque, quo de agitur pertinet. Quā-
 do id factu opus est, vel parcere scilicet, vel ex-
 pendere.
 Σχόλια. Ὡς ἰδεῖν σε βούλομαι.] οὐχ ἵνα ὁ πλούτος
 ἴδῃ πῶ γυνάμην καὶ τὸν υἱὸν, ἀλλ' ἵνα ἐκείνοι τὸν πλῆ-
 ἔον ἴδωσιν. ἔτω γδ πρὸς αἰεὶ τὸν ἢ τὸ πλεονάζειν τῆς
 ἀφροσύνης. Πείθομαι,] χαλεπῶς ἔτω. οἶδα γὰρ φησιν,
 ὅτι καὶ τέκνων προσημασμένον πλῆστον.

GERARDVS. ἐν ἀκαρέϊ.] ἀκαρὲς breue dici-
 tur, volūtque propriè id nominis dici de capil-
 lis δευτεροκλιτικῆς μὴ δυναμῶν καρῆναι, qui breues
 vsque adeo sint, vt tonderi nequeāt. Ergo ἄτμη-
 τον, id est, indiuisibile & minimum tempus, ἀκα-
 ρὲς vocat. ἐλάχις.

F GERARDVS. ἰδῶν σέ.] volo te videant, vt
 de tuo ad nos aduentu gratulabundi, benignè te
 excipiat. ἢ υἱὸν ἢ μόνον. Geminatur articulus At-
 ticè, alioqui alter sufficisset. μὲν σέ. Indigna pio
 patre verba, si non secus sentit atque dicat, vt cū
 Pluto gratiā ineat maiore, faciliusque in suas æ-
 des pelliciat. Quod intelligēs Plutus, ironice ait
 πείθομαι, credo scilicet. Si serid enim hæc dice-
 rentur à Chremylo, ab eo statim, vt ab iniquissi-
 mo, Plutus abiret infensus.

Σχόλια. Μερίου γδ ἀνδρὸς.] τούτῃσι ταῦτα πᾶ-
 ραις, ἐπειδὴ οὐδ' ἐπιτε μετείου ἀνδρὸς ἔτυχες.
 GERARDVS. Μετείου.] Liberalem ante-
 hac non adisti, qui in re familiari administran-
 da modū teneat. Auarus nimis parcit, prodigus
 non satis: qui inter vtrumque medius est μέτειος
 est. ἐπέτυχες, indefinitum β' ab ὅπι τυχεῖν. αὐτοῦ-

Σχόλ. Τί γδ ἂν τις] ἡ καλασσευὴ αὐτῆς ἐστὶ. τί γδ ἂν
 τις πρὸς τὸ ὄν ἐγὼ φιλω μέγιστα μὲν σέ. τὸ ἢ πείθομαι
 δευτεροκλιτικῆς πλούτου εἶρηται.
 GERARD. πρὸς σέ.] tibi Deo tā beneuolus, &
 de me, meisq; omnib' bene mereri paratissimo.
 Et hæc verba assentationem Chremyli produnt.
 Dissertationis quæ hæctenus fuit inter Plutum,
 Chremylum & Carionē hæc summa periodus.
 Plutus ergo Chremyli domū, præcūte Chremy-
 lo, ingreditur. Carion rusticus adit, qui totus præ
 gaudio gestiens, aliquantum procul etiam visos
 eos, sequentibus compellat verbis.